

عنوان مقاله:

شناسایی آسیب های موجود در آموزش و پرورش در بعد آسیب پذیری تربیت دینی از دیدگاه معلمان ابتدایی شازند

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

اعظم کرمی - دانشجوی کارشناسی ارشد، تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه پیام نور اراک

لیلا کرمی - دانشجوی کارشناسی ارشد، تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه پیام نور اراک

خلاصه مقاله:

یکی از جنبه های مهم تربیت که در نظام آموزش و پرورش کشور دارای اهمیت است، تربیت دینی است. تربیت دینی ناظر به تمامی جوانب زندگی دنیوی و اخروی انسان است. رسالت نظام آموزشی در هر جامعه، ایجاد تغییرات گوناگون در افراد به منظور توسعه انسانی و در نهایت توسعه اجتماعی است. این تغییرات در سه زمینه مورد توجه صاحب نظران تعلیم و تربیت بوده است: تغییر در دانش، تغییر در نگرش و تغییر در توانش. در آموزش و پرورش اسلامی تاکید بر تغییر نگرش، بر دیگر تغییرات اولویت دارد و علت اینکه در آیات و احادیث همه جا تزکیه و تربیت بر تعلیم مقدم دانسته شده، از همین رو است؛ زیرا تغییر در نگرش با جهان بینی و شیخ صیت انسان سروکار دارد. گویا پس از انقلاب اسلامی، با همه تلاش هایی که شده، در تربیت دینی نوجوانان و جوانان به دلائل گوناگون توفیق کاملی نداشته ایم. مسئله تربیت، مهم ترین و دشوارترین مسئله مبتلا به انسان است؛ اما با همه این مشکلات، علت این عدم موفقیت را می توان از دو دیدگاه درون سیستمی و برون سیستمی در نظام آموزشی بررسی کرد. عوامل برون سیستمی از قبیل خانواده، جامعه، تهاجم فرهنگی بیگانگان و... که در جای خود اهمیت خاصی دارد، مورد بحث این مقاله نیست. در این مقاله عوامل درون سیستمی که به نظام آموزشی و سازوکارهای آن مربوط می شود، با عنوان آسیب های تربیت دینی در نظام آموزشی مورد بحث و بررسی واقع و در پایان راهکارها و پیشنهادات لازم ارائه شده است. به امید روزی که در اثر توجه به راهکارهای رفع موانع تربیت دینی در نظام آموزشی، شاهد تحول چشمگیری در تعمیق تربیت دینی و ارزش های اسلامی در جامعه باشیم.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، تربیت دینی، نظام آموزشی، حیطه عاطفی، روش های فعال تدریس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1697405>

